

Versiunea anonimată

Traducere

C-199/24 – 1

Cauza C-199/24

Cerere de decizie preliminară

Data depunerii:

13 martie 2024

Instanța de trimitere:

Attunda tingsrätt (Suedia)

Data deciziei de trimitere:

1 martie 2024

Reclamant:

ND

Pârâtă:

Garrapatica AB

ATTUNDA TINGSRÄTT [...] [...]

PĂRȚI**Reclamant**

ND

Pârâtă

Garrapatica AB, [...] Stockholm

[...]

OBIECTUL

Despăgubiri [*inter alia*]; în prezent cu privire la oportunitatea sesizării Curții de Justiție a Uniunii Europene cu o cerere de decizie preliminară

[...]

Tingsrätten (Tribunalul de Primă Instanță, denumit în continuare „Tribunalul de Primă Instanță”) dă prezenta

ORDONANȚA

- 1 Tribunalul de Primă Instanță decide, în temeiul articolului 267 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, să sesizeze Curtea de Justiție cu o cerere de decizie preliminară [...]
- 2 Tribunalul de Primă Instanță hotărăște suspendarea cauzei până la primirea deciziei preliminare din partea Curții de Justiție.

[...]

CEREREA DE DECIZIE PRELIMINARĂ

Litigiul principal

Garrapatica AB administrează baza de date Lexbase și publică în aceasta datele personale ale persoanelor care au fost implicate în proceduri penale. Myndigheten för press, radio och tv (Autoritatea suedeză pentru presă și radiodifuziune) [în prezent Mediemyndigheten, Agenția suedeză pentru mass-media] a emis un așa-numit *utgivningsbevis* (certificat care atestă că nu există niciun impediment juridic în calea publicării care conferă protecție constituțională, denumit în continuare „certificat de publicare”) pentru Lexbase. La 17 ianuarie 2011, ND a fost condamnat pentru săvârșirea unei infracțiuni, iar hotărârea de condamnare aferentă a fost disponibilă în Lexbase până în luna februarie 2024. Hotărârea de condamnare a fost eliminată din cazierul judiciar.

Litigiul privește aspectul dacă Garrapatica AB este obligată la plata de despăgubiri pentru încălcarea Regulamentului general privind protecția datelor al Uniunii Europene [Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) (JO 2016, L 119, p. 1), denumit în continuare „RGPD”] și a altor dispoziții legale referitoare la prelucrarea datelor cu caracter personal. ND a solicitat obligarea societății la plata unor despăgubiri în valoare de 300 000 de coroane suedeze (SEK), precum și a dobânzilor aferente. Garrapatica AB a contestat această cerere, susținând că RGPD nu se aplică, întrucât Lexbase deține

un certificat de publicare. Cu toate acestea, societatea a recunoscut că a refuzat să dea curs cererii lui ND de eliminare a datelor lui cu caracter personal înainte ca datele cu caracter personal să fie eliminate în cadrul operațiunilor interne de rutină de eliminare a datelor. Garrapatica AB a admis că plata unor despăgubiri în valoare de 20 000 de SEK este, în sine, rezonabilă.

Cadrul juridic

Yttrandefrihetsgrundlagen și dataskyddslagen

Yttrandefrihetsgrundlag (1991:1469) [Legea constituțională (1991:1469) privind libertatea de exprimare, denumită în continuare „Legea privind libertatea de exprimare”] este una dintre așa-numitele *mediegrundlagar* (legi constituționale privind mass-media) din Suedia și conține dispoziții privind protecția constituțională, printre altele, a emisiunilor de radio și televiziune și a anumitor site-uri. Scopul este de a asigura libertatea de exprimare în această privință. Potrivit articolului 4 din capitolul 1 din Legea privind libertatea de exprimare, dispozițiile constituționale privind transmiterea de programe se aplică unui anumit tip de baze de date în cazul în care există un certificat de publicare pentru această activitate. În speță, a fost eliberat un certificat de publicare pentru Lexbase, ceea ce înseamnă că baza de date face obiectul protecției constituționale.

În conformitate cu articolul 7 primul paragraf din capitolul 1 din lag (2018:218) med kompletterande bestämmelser till EU:s dataskyddsförordning [Legea (2018:218) de stabilire a unor dispoziții suplimentare față de dispozițiile RGPD adoptat la nivelul Uniunii, dataskyddslag (denumită în continuare „Legea privind protecția datelor”)] și RGPD nu se aplică în cazul în care ar contraveni tryckfrihetsförordning (Regulamentul constituțional privind libertatea presei, denumit în continuare „Regulamentul privind libertatea presei”) sau Legii privind libertatea de exprimare. În conformitate cu al doilea paragraf al dispoziției menționate anterior, anumite articole din RGPD nu se aplică prelucrării datelor cu caracter personal efectuate, printre altele, în scopuri jurnalistice.

Din articolul 14 din capitolul 1 din Legea privind libertatea de exprimare rezultă că niciun organism public nu poate, decât în temeiul acestei legi, să ia măsuri împotriva unei persoane care a abuzat de libertatea de exprimare sau a contribuit la un astfel de abuz în cadrul unui program sau să ia măsuri împotriva programului pentru un astfel de motiv. În plus, din articolul 11 din capitolul 1 din legea menționată rezultă că un organism public nu poate interzice sau împiedica transmiterea, publicarea sau difuzarea către public a unui program din cauza conținutului său, decât dacă această măsură este prevăzută de legea menționată.

Despăgubirile pentru abuzul de libertate de exprimare ca urmare a conținutului unui program pot, în temeiul articolului 1 din capitolul 9 din Legea privind libertatea de exprimare, să se întemeieze numai pe faptul că programul care face obiectul cererii implică infracțiuni legate de libertatea de exprimare. Desemnarea unei persoane ca având un stil de viață infracțional sau culpabil sau furnizarea în

alt mod de informații care pot expune o persoană disprețului din partea altor persoane constituie infracțiunea de defăimare și constituie o încălcare a libertății de exprimare în temeiul articolului 1 din capitolul 5 din Legea privind libertatea de exprimare și al articolului 3 din capitolul 7 din Regulamentul privind libertatea presei (1949:105). Cu toate acestea, o astfel de faptă nu se pedepsește dacă, ținând cont de împrejurări, divulgarea de informații în acest sens era justificată și dacă persoana care a divulgat informațiile poate demonstra că acestea sunt exacte sau că avea motive întemeiate să creadă că acestea sunt exacte.

RGPD

În conformitate cu articolul 10 din RGPD, prelucrarea de date cu caracter personal referitoare la condamnări penale și infracțiuni în temeiul articolului 6 alineatul (1) se efectuează numai sub controlul unei autorități de stat sau atunci când prelucrarea este autorizată de dreptul Uniunii sau de dreptul intern care prevede garanții adecvate pentru drepturile și libertățile persoanelor vizate. Orice registru cuprinzător al condamnărilor penale se ține numai sub controlul unei autorități de stat.

Potrivit articolului 17 din RGPD, persoana vizată are dreptul de a obține din partea operatorului ștergerea datelor cu caracter personal care o privesc, fără întârzieri nejustificate, printre altele în cazul în care datele cu caracter personal nu mai sunt necesare pentru îndeplinirea scopurilor pentru care au fost colectate sau prelucrate.

Potrivit articolului 82 din RGPD, orice persoană care a suferit un prejudiciu material sau moral ca urmare a unei încălcări a RGPD are dreptul să obțină despăgubiri de la operator sau de la persoana împuternicită de operator pentru prejudiciul suferit.

Din articolul 85 alineatul (1) din RGPD rezultă că, prin intermediul dreptului intern, statele membre asigură un echilibru între dreptul la protecția datelor cu caracter personal în temeiul acestui regulament și dreptul la libertatea de exprimare și de informare, inclusiv prelucrarea în scopuri jurnalistice sau în scopul exprimării academice, artistice sau literare. Considerentul (153) enunță că dreptul statelor membre ar trebui să stabilească un echilibru între normele care reglementează libertatea de exprimare și de informare, inclusiv exprimarea jurnalistică, academică, artistică și/sau literară, și dreptul la protecția datelor cu caracter personal în temeiul regulamentului menționat. În plus, rezultă că statele membre ar trebui să adopte măsuri legislative care să prevadă excepțiile și derogările necesare în vederea asigurării echilibrului între aceste drepturi fundamentale.

Pentru prelucrarea efectuată în scopuri jurnalistice sau în scopul exprimării academice, artistice sau literare, statele membre prevăd de asemenea, în conformitate cu articolul 85 alineatul (2) din RGPD, exonerări sau derogări de la dispozițiile anumitor capitole din regulament, în cazul în care acestea sunt

necesare pentru a asigura un echilibru între dreptul la protecția datelor cu caracter personal și libertatea de exprimare și de informare.

Necesitatea cererii de decizie preliminară

În temeiul articolului 267 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, o instanță națională poate sesiza Curtea de Justiție a Uniunii Europene cu o cerere de decizie preliminară. Posibilitatea de a adresa o cerere de decizie preliminară presupune că a apărut o problemă de interpretare a dreptului Uniunii relevantă în speță și că sunt necesare clarificări pentru ca instanța națională să se poată pronunța asupra litigiului.

Prezenta cauză privește relația dintre libertatea de exprimare și de informare și dreptul la protecția datelor cu caracter personal. RGPD acordă statelor membre o anumită marjă de apreciere legislativă în această privință. Din normele suedeze reiese că RGPD nu este aplicabil și că dreptul la protecția datelor cu caracter personal face obiectul normelor cuprinse în Legea privind libertatea de exprimare și în Regulamentul privind libertatea presei. Normele prevăzute la articolul 20 din capitolul 1 din Legea privind libertatea de exprimare referitoare la prelucrarea datelor cu caracter personal nu se aplică datelor cu caracter personal precum cele în discuție în prezenta cauză. Dreptul la protecția datelor cu caracter personal în ceea ce privește difuzarea datelor cu caracter personal precum cele în discuție în prezenta cauză nu este protejat decât prin răspunderea penală pentru defăimare și prin posibilitatea de a solicita despăgubiri pentru defăimare.

În ceea ce privește echilibrul dintre libertatea de exprimare și dreptul la protecția datelor cu caracter personal, Curtea de Justiție, atunci când a interpretat Directiva privind protecția datelor [Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date (JO 1995, L 281, p. 31, Ediție specială, 13/vol. 17, p. 10)], a statuat că, la aplicarea dispozițiilor transpuse în legislația națională în temeiul directivei, trebuie asigurat un just echilibru între aceste drepturi și interese. Revine instanței de trimitere sarcina de a interpreta legislația națională în conformitate cu directiva și de a se asigura că interpretarea nu contravine drepturilor fundamentale protejate de ordinea juridică [a Uniunii] sau celorlalte principii generale ale dreptului [Uniunii], cum ar fi printre altele principiul proporționalității (a se vedea Hotărârea Curții de Justiție, Bodil Lindqvist[,] C-101/01[, punctul 87])[.]

În opinia Tribunalului de Primă Instanță, există o marjă de interpretare în ceea ce privește măsura și scopul în care RGPD permite statelor membre să adopte măsuri legislative în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și cerințele prevăzute de RGPD cu privire la reglementarea națională adoptată în temeiul acestui regulament. Întrucât dreptul Uniunii are întâietate în raport cu legislația națională, este necesară o clarificare în această privință pentru a putea pronunța o hotărâre în cauză.

RGPD permite în mod expres statelor membre să prevadă exonerări și derogări pentru prelucrarea datelor cu caracter personal, printre altele, în scopuri jurnalistice. RGPD nu definește ceea ce constituie scopuri jurnalistice. Curtea de Justiție a precizat că expresia trebuie interpretată în sens larg și că activitățile care au ca obiect aducerea la cunoștința publicului a unor informații, opinii sau idei trebuie considerate ca fiind desfășurate în scopuri jurnalistice, indiferent de mijlocul de transmitere a acestora (a se vedea Hotărârea Curții de Justiție, Satakunnan Markkinapörssi Oy și Satamedia Oy[,] C-73/07[, punctul 61]). Curtea de Justiție a statuat, de asemenea, că acesta este și cazul datelor din documente care sunt publice în temeiul legislației naționale. Cu toate acestea, nu s-a precizat dacă și difuzarea către public a unor informații, opinii sau idei necesită, de asemenea, o formă de editare sau de prelucrare a ceea ce se pune la dispoziția publicului.

Tribunalul de Primă Instanță consideră că nu este clar cum trebuie interpretat RGPD în această privință. Prin urmare, există motive pentru a solicita Curții de Justiție pronunțarea unei decizii preliminare.

Cererea de decizie preliminară

Tribunalul de Primă Instanță adresează Curții de Justiție a Uniunii Europene următoarele întrebări preliminare:

- 1) Articolul 85 alineatul (1) din RGPD permite statelor membre să adopte măsuri legislative suplimentare față de cele pe care trebuie să le adopte în temeiul articolului 85 alineatul (2) din regulament în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal în alte scopuri decât în scopuri jurnalistice sau în scopul exprimării academice, artistice sau literare?
- 2) În cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea anterioară, articolul 85 alineatul (1) din RGPD permite asigurarea unui echilibru între dreptul la protecția datelor cu caracter personal în temeiul acestui regulament și libertatea de exprimare și de informare, conform căreia singura cale de atac, de care dispune o persoană ale cărei date cu caracter personal sunt prelucrate prin punerea la dispoziția publicului pe internet a condamnărilor penale care vizează această persoană în schimbul unei plăți, o constituie inițierea unei proceduri penale pentru defăimare sau solicitarea de despăgubiri pentru defăimare?
- 3) În cazul unui răspuns negativ la prima întrebare sau al unui răspuns negativ la a doua întrebare, o activitate care constă în punerea la dispoziția publicului pe internet în schimbul unei plăți, fără prelucrare sau editare, a unor documente oficiale sub formă hotărâri de condamnare penală poate constitui o prelucrare de date cu caracter personal în scopurile prevăzute la articolul 85 alineatul (2) din RGPD?